

မန္တလေးမန္တပိုင်ကလေး

“ဘွား..

“ဆောင့်ပေးပါ နာနာမောင်လေး ကောင်.. ဟုတ်ပြီ
နာနာဆောင့်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. အပလေးကောင်း
လိုက်တာ.. ပြီးတော့ပယ်.. ဆောင့်ဆောင့်.. တကားပေးတင်
ဟုတ်ပြီ.. တကားပြောတဲ့လို.. အပလေး.. ကောင်းလိုက်
တာပေါ့..”

“မမ..”

“မောင်လေး..”

“မမတော်မက်က သိပ်လုံးလို့ တောင်းတာဘဲ..
ကျွန်တော်လီးကို စုပ်ယူထားသလိုပဲ.. နာနာမြဲထား ပမ”

“ပြဲထားကလိမောင်လေး.. နာနာဆောင့်ပါကွာ..

မမ.. ဘယ်လိုလုပ်ပြီ ခံရမန်းတောင် မသိတော့ဘူး..

အပလေး.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. တီးတီး.. ရေရာဟာပြောင်း

ခဲခေန်.. ဟုတ်ပြီ.. လိုးဝိုး.. နာနာဝိုး.. ခို.. ကောင်း

လိုက်တာ.. မောင်လေးရာ.. တွဲထွက်သွားတောင်သာ

ကဘားဆောင်လဲလဲကံပါတော့”

အပါဒု ခရီးပြန်နေသော်လည်း စာလုံးကားမရွေးပေး
ခေါ်တင်ခွေက အခံရက်စက်သလောက် သူကလည်း
ကလုံးကောင်းတွေသည်။

“ပပ . . .”

အပါက လုံးနေရင်းဟန်းလန်းက ခေါ်လိုက်၏။

“ဟင် . . . ပောင်လေး”

ခေါ်စာင်ခွေကလည်း ပြန် အားရပေးရ ခံနေရ
ထူးလိုက်သည်။

“ကျွန်ကော့ဂ်နဲ့ . . . မမတော်ပတ်ဆဲနဲ့ တစ်နေပြီ”

“ဟို . . . တပ်ပါစေ . . . တစ်နေလဲ . . . တပ်ရက်ဆဲ

နေလိုက်နဲ့ပေါ့ . . . စွဲလဲစွဲလဲကြီးလဲကြီးတဲ့ မောင်လေးလဲ
ဟို မပီမောင်မောင်ဟာ ချစ်တောင်မချစ်ဘဲ . . . ဒီအတိုင်း

ဘဲထားချင်တယ် . . . ဒါကား”

“ဒီလောက်ဘဲလား”

“ဟို . . . တကယ်ပြောတာ”

“ပပ ပြီးခါနီးပယား”

“ပြီးတော့မတ် . . . ပြီးခါနီး နာနာဆောင့်စမ်းပါ မောင်

လေးရာ”

ကောင်းလွန်းလို့ အင်သည့် အားနဲ့လွှဲ တအားကုန်
ဆောင်ဆောင်ထိုးလိုက် ခေါ်တပ်ခွေမှ မောက်မှာနေ၍
အဘင်းဟင်းနှင့် အားရပေးရခံရင်း ‘ဟင်း’ ကနဲ့ သက်ပြင်း
ချကာ ပြီးသွားလေသည်။

အပါလည်း တချိန်တည်းမှာပင် ပြီးသွားပြီး တုတင်
ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်၏။ ၎င်းနောက် ကုတင်ပေါ်သို့ ကြည့်
ရှင်း . . .

“ပပ . . . ဒီမှာကြည့်ပါတုံး . . . ဒီပိလာခင်းကြီး မွှေးနေပြီ”

ဟုပြောလျက် သူလီးမှ ကရေများကိုလည်း ခေါ်တင်ခွေ
ဟို လှဲချီနှင့် သုတ်လိုက်ခဲလ၏။

“ဤဘဲ အလဲဘက်နဲ့ပဲလ” ဟုပြောရင်း ခေါ်တင်ခွေ
က အပါလီးဟို နှိုင်းကွဲ၍ သုတ်ပေးနေ၏။

အပါလီး၏ ကရေများ စင်သွားသော်လည်း ခေါ်တင်

မလ္လာ လီးဟို မလ္လာတသေဘဲ ကိုင်ပြန်တော့ဗျာ . .

"ကား.. သူတော်တော်ကံတယ်" ဟု ပြောပြောဆိုဆို
အပါးခါ လီးဟို မင်နာနာလေး ညှပ်လိုက်လေ၏။

ဤသို့ ညှပ်လိုက်ခါမှ အပါးခါလီးက တဖြေဖြေဟ
၍ တောင်ထလာပြန်ရာ ခေါ်တင်ရွှေက..

ကြည့်စမ်း.. ကြည့်စမ်း.. သူတော်တော် အသက်
ပြင်းတယ်.. ခုထိမသေသေးဘူး" ဟုပြောဆိုကာ လီးကို
ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်လေသည်။

"မဝ.."

အပါးက ပြုံးပြုံးကြုံးလှုပ်ခါ ခေါ်လိုက်၏။

"ဆိုစမ်းပါဘူး"

ခေါ်တင်ရွှေက လီးကို မလ္လာတဘဲ ပြောလိုက်၏။

"နောက်ထပ်ဆို"

"တက်နိုင်ပါဘူးပလား"

"ဘာလဲ.. မပက တော်သွင်ပြီလား"

"မဟုတ်ပါဘူး.. ပင်းကနေမှာ စိုးလို့ပါ"

"ဒီတစ်ခါ.. သက်သာတဲ့ နည်းနဲ့ လုပ်မယ်"

"ကဲ.. မောင့်သမီးက"

"ဟာဘာကိုတွေ့နေရာ လုံ့ချည်ပါ ချက်လိုက်ပါ"

ခေါ်တင်ရွှေက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ အင်္ကျီရောလုံ
ချည်ပါ ချက်လိုက်ရာ ကိုယ်တုံ့လုံး ဖြစ်သွားလေတော့
သည်။

ခေါ်တင်ရွှေက ကိုယ်တုံ့လုံးဖြစ်သွားသဖြင့် အပါသည်
ကိုယ်တုံ့ကို စားမကက် ဝါးမကက် စိုက်ကြည့်နေလိုက်
၏။ ခေါ်တင်ရွှေသည် အသားပြာဖြစ်သဖြင့် ပေါင်လုံး

ကြီးကိုမှ ဖွေးဖွေးပြုလျက်ရှိသည့်အပြင် အပုတ်မှာ တဖွေး
ပျားရာ ပမ္ဘိဘဲ အနည်းပယ်မဟာဟသာ ခိုသဖြင့် ခုံးခုံး
ပျိုနှစ် အလယ်မှ အကွဲကြောင်းတို့ကင် ကောင်းစွာ မြင်

နေရသေးသည်။ ခိုရပ်လုံးမှာဟား.. မကြားမသာသူများ
ကဲ့သို့ တွဲကျမနေဘဲ ကိုးပွက်ခွက်ကြီးများ ပျောက်ကား
သကဲ့သို့ ဆုံကြီးပါကြွင့် ဖူးဟားနေသည်။

"အပလေး.. မော့ခဲလေးရယ်.. ဒီခလောက်တောင်

ကြည်လေးတိရစ္ဆာန်... ကိုက်ပျား စားစားပလို့လား"

"ဆိုက်စားသွင်စရာကြီးတဲ့"

"ဘော်စမ်းပါ"

ဘဝါက ကြည့်နေရာမှ ခေါ်တင်ရွှေ၏ ကိုယ်လုံးကြီး... ကားဆွဲ၍ မျက်နှာချင်း ပတ်လိုက်ရင်း ပါးစပ်ဖက်တို့... လက်ပြန်ညှာပြန်နှိုးနေရာမှ သူ့လီးမှာ ခေါ်တင်ရွှေ၏... စောက်ပတ်အာတွင်သွား၍ ဆောက်မိလေ၏။

ခေါ်ကင်ရွှေက လီးကို ကိုင်ပြီး သူ့စောက်ပတ်အာတွင်... တွေပြီး အပါခါးကို ဖက်ဆွဲလိုက်ရာ လီးမှာ စောက်ပတ်... ကို ကိုးမိသွားရ၏ ခဏကပတ်သို့ ဆွဲထွက်သွား၏။

"ဟဲ... ဟဟ"

အပါက ကုတင်ပေါ်သို့ ခေါ်လိုက်သဖြင့် ခေါ်တင်ရွှေ... ယည်း ဟဟခေါ်တင်၍ လှဲချလိုက်မည်စင်ဖြင့် တစ်... က လက်ကို ဆွဲထားရင်း..

"မခိုင်နဲ့ဟော့... လက်ကို နောက်မှာဆောက်ပြီး.."

"စိမ့်ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်ပါ" ဟုပြောသဖြင့် ခေါ်တင်ရွှေ

ည်း အပါပြောသည့်အတိုင်းပင် ထိုင်လိုက်ရာ... ကက်ပတ်ကြီးမှာ ကားကားကြီး ဖြစ်နေလေ၏။

အပါကလည်း ခေါ်တင်ရွှေနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်၍... ခေါ်တင်ရွှေနည်းတူ လက်ကို နောက်ကွန် ထောက်၍

မင်းချီး ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်လိုက်ရာ လီးနှင့်စောက်ပတ်... တွေမိရက်ထား ဖြစ်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ခေါ်တင်ရွှေ

လီးကို ကိုင်၍ သူ့စောက်ပတ်အာတွင် မဟုတ်သလို... လီးမှာ စုတ်ချောင်းကြီးကဲ့သို့ ကန်းတန်းပတ်ပတ်ကြီး... ဖြစ်နေ၏။

ဤကဲ့သို့ ခေါ်တင်ရွှေက..

"ကြည့်ပါဘု... လီးကြီးတ ကြောက်စရာကြီး.. စုတ်... ချောင်းကြီး ကုနေတာတဲ့.. နိတာကြီး မဟုတ်ဘူး.."

ဟုပြောရင်း လီးကို ဆုပ်ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ဝဲလို... မလှုပ်နဲ့... ဟဟဟဟ... ဟောင်လေး... ပတ်လက်လှန်စိတ်လိုက်"

အပါကလည်း အကဲအကွန်ချစ်ချစ်လက်... ချစ်ချစ်လှ

ပေါင်ကြားတွင် ပိုင်ခိုက်ထားသကဲ့သို့ မင်းထောင်နေသဖြင့်
ခေါ်တင်ရွှေမှာ လီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကိုင်နေရုံသာ
မက လက်နှင့်ဆုတ်၍ စပေါ်သို့ ဆွဲဆွတ်လိုက် စောတ
သို့ ဖိချလိုက်နှင့် လီးကို ပြုချီ ဆွမ်းချီ လုပ်သေးနေရာ
အပါမှာ ယိုးယိုးတွန့်တွန့် ပြင်လာလေ၏။

"ယားတယ်... မမ"

"ဟိုး... ယားမှ လုပ်တဲ့အခါ ပိုပြီး စာရသားတို့တာပေါ့
ခေါ်တင်ရွှေက လီးကြီးကို တလှတလှကိုင်စဉ်း အပါ
အား ကုန်း၍ နန်းလိုက်ပြန်သည်။

ရင်းနောက် လီးကို လှပတိတိပစ်တွင် ဝှက်ပြောသို့
လှိုသလို့ လှိုမိုနေရာ အပါမှာ ဟားသထက် ပိုလာပြန်
လာသဖြင့်..

"လုပ်ကြံပါဦး... မမရယ်" ဟုပြောလိုက်လေ၏။

"နေတဲ့... မမပြမယ်... မောင်လေး ခြေထောက်ကို
ကားလိုက်"

.....

ရာ ခေါ်တင်ရွှေက အပါ၏ပေါ်သို့ တက်စု၍ ဆောင့်
ဆောင့်ထိုင်ကာ အပါ၏လီးကို သူ၏ ဇောက်ပတ်သို့
ကိုင်၍ တော့လိုက်ပြီး မိ၍ထိုင်ချလိုက်ရာ လီးမှာ ဇောက်
ပတ်ထဲသို့ အရင်းလိုက် ခြင်ငိုသွားလေသည်။

ထို့နောက် ခေါ်တင်ရွှေသည် လက်နှစ်ဘက်ကို အပါ
... ယားတက်ကုန်းနှင့် ကောက်ခါ မှတ်လိုပတ်လိုက်
ဖိချလိုက်နှင့် လုပ်နေရာ အပါမှာ စောစောက တချို့လို့
မလုပ်ရိုးဟော့ဘဲ ကောက်မှ သက်သက်သာသာနှင့်
ခိုင်းတော့နေလေတော့သည်။

"ကောင်းရဲ့လား... မောင်လေး"

"ကောင်းပါ့မယ်... မမပမဲ့ မမ ပုပ်ပန်းမှာပေါ့"

"ဟိုး... တကောက်တက်ပေါ့... ခုလိုဆိုတော့... မမက

အပေါ်တနေပြီး သဘောပို ပိပ်ပြန်ပါမဟာခိုင်တာပေါ့"

"ဂါပြန်... မမ ဆောင့်ချင်သလို ကောင်ပေတော့"

ခေါ်တင်ရွှေသည် အပေါ်မှ မလှပသက်ထောက်ပန်၍

ခနဲပြင်းပြင်း ဆောင့်နေသည့်နှင့်အမျှ အပါလည်း ဝါတုံ့က

နေသာ နို့ကြီးနှစ်လုံးစား ဆုပ်ကိုင်ဆွဲခြေ ထွက်ဖို့နေ၏။

"အောင်းသို့ထား..."

"ကောင်းတာပေါ့"

ခေါ်တင်ရွှေက ခြံကြိုက် သဘောရှိ ဆောင့်ရင်
စောက်ပက်ထဲမှ အရေများက အပါလီးအရင်းသို့ စီးက
လာ၏။

"ဟော်လေး..."

"ဟု... မမ"

"မမယားလာပြီကွယ်... မင်းဘဲ တက်လုပ်ပါတော့"
ခေါ်ကင်ရွှေက ပြောပြောဆိုဆို အပါပေါ်တက်ခွာ
မှာမှ ပယ်လယ်လှန်၍ တိပ်ချလိုက်၏။ ထပါလည်
ကန်နီနီ ခေါ်တင်ရွှေ၏ မင်ဘောက်သို့ ခေါင်းတုံ့တက်
ပျံ့ပျံ့ပျံ့ပျံ့ ပူးနှစ်ပုံပေါ် ဟွန်းကပ်လိုက်ရာ စောက်ပင်
က တုံ့လုံးကပေါ်သို့ ပြောက်တက်လာပြီး ပြနေ၏။
မပါယည် လီပေါ်ပေါ်ဖြင့် ဆေးချာစွာ ဝိညာဉ် စော
ရှက်သို့ ကျေလုံးလေးကော့သည်။

ငင်းစောက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပေကပ်ပတ်နှစ်သား
မိုက်မိုက်ကို လက်မနှစ်ခုဖြင့် ဘေးသို့ ပြုထားလိုက်ရာ
မိုက်မိုက်မှာ မှတ်မပြုသေးနိုင်နှင့် ဖျပ်ထားသည်
ခံကာတညှင်တုပ်ကို ဆွဲပြုထားလိုက်သလို နှစ်ပြီး စောက်
မေမှာ ပြုစွမ်းလာလေ၏။

ကပါသည် စောက်ပတ်ကို ဆေးချာစွာ ကြည့်ပြီး
လီးကို အဆုံးထိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

"အောင်မလေး... ကွတ်... ကွတ်... ကွတ်... ရမ်းလှ"

ချည်လေးကွယ်... မောင်လေးရာ"

"ဟု... မမ"

"မင်းလီးက ရင်ဝကို ချောကိသွင်းတာဆို"

"မကောင်းတာလား"

"မင်းက အတင်းဖြုတ်... ပြီးလာနဲ့ထောင်ကိုးလိုက်
တာ၊ ကောင့်သွားတာပေါ့"

အပါက သီးကို ဆွဲနှင်းပြီး ခင်မြိုင်ပုံလေး သွင်းထား
၍ လီးကို လက်ဖြင့် ကိုင်၍ စောက်ပတ်နှစ်သားနှင့်

ပွတ်သိုက်၍ မပွပေးလိုက်မှာ ခေါ်တင်ရွှေမှာ ခါးတေ
ကော့လာတာ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ပြစ်လာ၏။

အပါက လီးကို လိုးမသွင်းသေးတဲ့ ဖွမြဲပွပေးနေ
ခေါ်တင်ရွှေမှာ မျက်လုံးပျားပေးလျက် 'ဟင်း' ဟင်
ဟုသော သတ်ပြင်းမှည့်ပြီးပျားချရင်း.. စိတ်ထလာ
ကလွန်အပင်း ယားနေ၏။

"လုပ်မှာပြန်.. လုပ်ပါ" ဟုပြောလိုက်သော်လည်း
အပါက ကိုထက်ပိုယားလာကောင် ဆက်လက်၍ ပွေ
ပြန်သဖြင့် ခေါ်တင်ရွှေပြော စောကံနှုတ်ခေါ်သားတ
ပွားဖြစ်လိုက်ခါ 'ဟင်း' ကန့် သတ်ပြင်းကျလိုက်ရင်း အ
လိုအားမယူ၍ အပါအား ပြောလိုပြန်သည်။

ပေးခံလေး.. လိုးပါတော့.. မမ မနေတတ်တော့
ကသုံးသာ လိုးသွင်းလိုက်ပေးပါ" ဟုပြောရင်း မင်ကြ
ပြောကံပေးလိုက်ရာ လီးမှာ တဝက်သာ ဝင်သွားလေ
သည်။

"အိုးပါ.. မောင်လေးရာ.. လိုးကည့်လိုက်ပါ" ဟု

ခေါ်တင်ရွှေက အဝမ်းပရ ခံရပ်လျှင် အတင်းလိုးခိုင်းနေသည်
ကတွင် အပါသည်။ ခေါ်တင်ရွှေ၏ ဝတ်ကို လက်နှင်
ကန်ဖြင့် ချိပ်ဆွဲပြီး ကစားဆောင်တိုင်းလမ်းလျှင်အခါ
ခေါ်တင်ရွှေမှာ 'အင့်' ဟန့် ဖြင့်သွားလေ၏။

အပါက ခေါ်တင်ရွှေ စိတ်အထသုံး အချိန်ရောနေ
သည်ကို သံသည်နှင့်အမျှ ဆက်ခါ ဆက်ခါ မိ၍ မိ၍
ဆောင့်ဆောင့်လီးလေတော့၏။

"အားပဲမလေးမကော့.. ကောက်လိုက်ကာ.. အမ
သေ.. စားကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကောင်းလိုက်တာ
မောင်လေးရာ.. မမ အင်လိုက်ရုန်းတောင် မသိကော
ဘူး.. လိုးလိုး.. နာနာဆောင့်.. အမလေး.. ဆောင့်"

အပါကစကားမပြောဘဲ ဝတ်ကိုလက်နဲ့ မက်လိုးနေရင်း
မသောင့်လိုက်ခိုင်း ပေါ်တင်ရွှေမှာ 'ဟင့်' ဟန့်.. 'အင့်'
ဟန့် ပြင်သွားလေ၏။

"ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. အမလေး.. အင့်..
အင့် ဝတ်စတိုင်းသာဆောင့်ပေး.. စားမနာနဲ့..

ဆောင် ကျင့်သွားတောင်သာ ဆောင့်လှည့်လိုက်ပါ။
အပလေး... အား... ဆောင်းလှည့်လား... မေ
လေးရာ

အပါလာ ခေါ်တစ်ခွေ၏ ခူးနှစ်ဘက်အား သူ့
ဘက်နှင့် မိကာ အားရပေးရ သရဲသဘက်စီးနေသည်ဟု
... ဘက်စွဲကဲ့သို့နှင့် တံကြိုက်၍ ဆက်ခါဟက်ခါ လိုက်
သွင်းနေ၏။

"ပြီးကလား... မမ"

"ပြီးခါနီးပြီး... လေးဝါးချက် ခပ်စာစာဆောင့်လိုက်
ပြီးတော့မယ်"

"ဖွန်တော်ယဲ ပြီးတော့မယ်" ဟုအပါက ပြော
ဆိုရင်း ခေါ်တင်ရေအား ဖြစ်ညစ်ပက်ခါ အတင်း
ပဟောင်းဆောင့်လေရာ ခေါ်တင်ရွှေဟလည်း အပါ
ကတည်း ပြည့်ပက်ကားရင်း။

"ဆောင့်ဆောင့်... နာနာဆောင့်... အပလေး..."

နာထိုး... နာနာထိုး... ပြီးတော့မယ်... လိုးလိုး... တစ

အိုးသွင်းလိုက်ပါ။ မောင်လေး" ဟု ဗဟုတတ်တတ်ပြောနေ
သည်နှင့်အမျှ အပါလည်း တအားကုန် ကြိုးလိုးရင်း
နောက်ဆုံးတချက် အားကုန်ဆောင့်လို့မှာ ခေါ်တင်ရွှေမှာ
"အင့်" ကနဲ့ အသံထွက်သွားပြီး 'ဟက်'... တူသော
အသံနှင့် အတူ ခြေပင်လက်ပစ် ပြင်သွားလေတော့သည်။

အပါမှာ အသိန်းကဲ့ပါမက ဤစံမိကြီးတွင်းတွင်
အုရင်တတူ ဖြစ်သည့် ခေါ်တင်ရွှေကိုပါ လိုးလိုက်ရသည့်
အတွက် အခြားမည်သူကိုမျှ ကြောက်နေစရာမလိုဘဲ
လက်ရဲစက်ရဲ ဖြစ်လာလေသဖြင့် အသိန်းကို အချိန်မရွေး
ခန့်ခွဲပေးလည်း အသိန်းမှာ အရပ်ကတည်းက မိ
လောက်နီးနီး မျက်စီးလာသဖြင့် တံသိန်းထက် ထပ်မံချက်
ခေါ်ကြီးပုခဲ သမီး (၂၅)နှစ်အရွယ် ပြုစုပေးပေး တစ်
ဘက်ရစ်ရစ် ရစ်သားထွားထွား မင်ကားကား၍ ခပ်ပျံ့ပျံ့
ခွဲလှဆိုသူလေးကို မျက်စေ့ကျလျက်ရှိနေ၏။

သူလုံမှာ ဆင်းရဲသည့် ဒီခင်ကြီးနှင့်အတူ ပနေဘဲ
အပပပများ၍ရာ တောရွာကပ်ရွာကွပ် နေရာ သူ၏

နေပုံထိုင်ပုံစား သဘောမကျ၍ ပြောဆိုဆုံးပဆူ ဆေး
 များစား စွန့်ခွာ၍ ပီခင်ကြီးရှိရာသို့ လွန်ခဲ့သော
 ရက်လောက်ကမှ နောက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 ကြီးမှာလည်း ၎င်း၏ ဆွေမျိုးများကို နဂိုလ်ကတည်း
 မိတ်ဆာ၍ ဤသို့တကိုယ်တည်း လာရောက်နေထိုင်
 ဖြစ်သဖြင့် သမ်းပြောတော့အခါ သူတပါ ဆွေမျိုးများ
 တဆုံးလေးကို အလိုမလိုက်ရကောင်းလားဟု အပြစ်
 လိုက်ဆွေသေး၏။

၎င်းနောက် ခေါ်ကြီးပုတ ခေါ်တစ်ခွဲစား ပြောဆို
 ကာကံ၌ မြွန်မလွတ်တော့ဘဲ သူနှင့်တကွ ခေါ်ထားလို့
 သေသောသူသည်။

ကနေသော ညတညတွင် အပါသည် ပုဆိုးကလေး
 ဖြင့် ရုတ်တရက် စိပ်ပပေပျက်ဘဲ ဖြစ်နေသဖြင့် လေးစား
 ရရန် ခြံထဲသို့ ဆင်း၍ လမ်းလျှောက်နေမိသည်။

ဤသို့ ခြံထဲဆင်းလမ်းလျှောက်သည်က သူ့ရဲ့
 ကောင်းသွားလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်.. အဘ

သည် ရောက်ပေးခြင်းမရှိဘဲ အစမ်းကို မိသက်
 သူတံလျှောက်လာနေသည့်ကို တွေ့လိုက်ရသည့် အတွက်
 သူ့က ယမ်း၍ သေးလက်၏။
 "ဟဲ့.. ကလေး.. အချိန်မရှိ သင်က ပြန်လာတာလဲ.."

၎င်းကို မှန်မှန်ပြောပြီး
 အပါက ဤသို့ပေးပြီး အကြံကားရလာသဖြင့်
 ထပ်ပြောလိုက်ပြန်၏။

"အေးအေးသွားပြီ.. ဘာလုပ်တတ်ခဲ့တာ.. ဝါးကုန်
 ပုံရိပ်ကယ်.. ထဲ.. ကြောစင်း.. ဟိုခြံခေါ်ခိုကို တာသွား
 လုပ်တာလဲ"

အကုန်က ယန်သွားမုန်း ဟိုယိုယို မိလိယိုနှင့် "ဟိုဟို
 ဟိုနားကပါ" တုကထစ်ကစ် အခေါ်ခေါ်နှင့် ခြေလိုက်၏။

"အဲဒါ.. ဟိုဟဲ့ မိမဟဲ့ လုပ်မနေနဲ့ .. ဝါးကယ်သူ
 မပြောဘူး.. ကူညီစရာရှိတောင် ကူညီအုံးမယ်..
 နဲ့တော့ မှါကို ပြောပေး.. ဘာသွားလုပ်တာလဲ..
 အဲဒါလိမ်မယ်တော့ မကြံနဲ့နော်.. ဝါးက ကုန်ပြင်ပြီးပြီ"

နင်လိပ်သာလား... ဝလိခိသာလား သိစေတာကို မေးပြော
နေတာ

ကပါက အစီအစဉ်သည်... ဝါကိုပင် မသိဘဲ
မလိုဘဲ ပေါ်တော့သည်

“အဖေကို မပြောနဲ့နော်... အကို”

“အေးပါ... ဒါဒါသိတာပေါ့... ငါပြောကိုက်ရင်
နပ်ပသက်သာတာ... အေးဒါပေမယ့်... ငါ့ကို အာစာ
ပြော ဒါမှ နင်မလိပ်ဝါကားဆိုပြီး ငါက မတိုင်ဘဲ
ငါက အစောဆုံး ပြင်ပြီးသားဆိုတော့... နင်လိပ်
လိပ်မှန်း သိမှာဘဲ... နင်လိပ်ပြောမှန်းသိတာ...
ဖာပေမယ့်... မမကိုပါ တိုင်လိက်ရမှာဘဲ”

အလှသည် အပါကကယ်မြင်သွားသည် ထပ်လို့
မည်ပေလွန်း... အပါအား အသနားမိသည့်အခန်း
ပြောကိုက်ရလေသည်

“အဖေကို ပြန်မပြောရဘူးနော်အစ်ကို... မမတို့
မတိုင်ပါနဲ့ အကိုရယ်”

“ဒီအတွက် မိတ်ဆွေ... နပ်သာမလိပ်နဲ့”

“အဲဒါ... ဟဲ့နဲ့... ညီတက်ကြွကံ ကားအောင်တဲ့ လူက
အိမ်နဲ့က တွန်းမပြောပြင်ဖို့ ယွတ်မလျှောက်ကုန်က
ပေးမှာ လူကလဲ ပြတ်တလဲမို့လား”

“ဟာ... ဒီနေရာမျိုးက လူအားကြီးဖြစ်တာ” ဟု
အပါက ဝင်တောက်ပေးလိုက်သည်

“အဲဒါ... သူက တွန်းမဖို့ အသင်းလက်စို့ ဆုံးပြီး
အိမ်ကား ပြောတယ်”

“ကဲ... ဝါတွေထားပါလော့... ခောခောက
ပြောင်းလာ ပြောစမ်းပါ”

အပါက လိုချင်းတို့သာ ပရမက မေးခန့်

“ကဲပါ... သူက ဒီနေ့ည ခြံရံကံပေးကို ထွက်ပေါ
သတောင်နေမယ်ဆိုတာနဲ့”

အလှက ခရသို့ ဆက်မပြောဘဲ စကားကို ရပ်နေပြန်
လာသည်

“အမေလား... သူမှာ မေးကြားနဲ့... ခလေးသေး

...သာယာပျော်ရွှင်စွာ... သူ့စာ လာပါဆိုတိုင်း နင့်က...
...နက်ကပါ မြန်ကြိုက်နေတော့... သွား

လို့ပြောကာ တောထဲသို့ မသွားပေဘဲ သူ့ကို အပါ
သို့သော်လည်း အလှနှင့် ဖြစ်သွားတောင် တမင်လိမ်

လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။
“အစ်... ဒါနဲ့ ငြိနောက်ပေးတဲ့ နင်သွားတော့...
က ဘာလုပ်လို့လဲဘေးလဲ... ပွန်ပွန်ပြောနော်... ဝါအ

မြင်နာမယ်”
အလှက အထဲ မြန်ပြောဘဲ ခေါင်းကိုသာ ရှိစေ
သဖြင့် အပါက အပ်လော့ပြန်၏။

“ပြောလေ... ဘာလဲ ကိုင်းလိုက်ရမလား”

အလှသည် မကားကို ဆက်ပြောပေး မြို့
ကပါက...

“ကဲ... ပပြောသွားလား... ပပြောလဲနေပေါ့... ဝါ
ကလေးကို ကတုန်ပြန်ပြောလိုက်ရမှာဘဲ... ကိသွားပ

...ပြောဆိုပြီး နောက်သို့ တန်ဆောင်လှည့်လိုက်သဖြင့်
အလှက အပါ၏ လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး...

“ပြောမှာပေါ့... အကိုကလဲ” ဟုဆိုလိုက်သဖြင့်...

“ကဲ... ပပြောသွား နှိုးခိုးခွဲတော့ကို သွားမယ်... ဒါနဲ့
ဆီရင် တခြားလူတွေ မြင်လို့မေးရင်... နင့်အကြောင်း

တွေကားလုံး ပေါ်ကုန်လိမ့်မယ်” ဟုပြောဆိုသူက ပန်းဖြူ
ရာသို့ အလှလက်ကို... ဆုံကာ ခေါ်သွားရာ ပန်းရံတေး

နောင်သို့ အရောက်ကွက် သူက ကရင်ကိုရင်း ကား
လက်ကို ဆွဲချ၍... ထိုင်ခိုင်းလိုက်သော်လည်း အလှလက်

ကို မလွှတ်ဘဲ တိုင်ထားလေ၏။
“ကဲ... ပပြော” ဟုအပါကပြော ပေးလိုက်သည်။

“သူက... သူက”

“သူက... ဘာပျော်မလဲ... နင့်ပို မတောင်းဆွဲမက်
တယ် ပဟုတ်လား”

“ခိုးကကိုကလဲ... နှမ်းမရာပြန်” ဟု အလှက
ခေါင်းမလေးစုံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

"ရှက်မနေနဲ့... ဝါပြင်ပြီးသားပါ"
 "ဟုတ်တယ်"
 "ကမ်း... ဝါနဲ့ နောက်တော့ ဆိုပါစို့"
 "ဒုန်းနဲ့ပြီး... ကျွန်ုပ်တို့"
 "ကောင်မလေး... ကလေးရာ ဝါကိုများ မျက်စိ
 ညှိုးနွမ်းလို့... လိုလို့အချင်းချင်းတွေ့တဲကာ... ဒီမဟာ
 နင့်ကိ အတင်းမတ်ပြီး နမ်းတယ်... နောက်ပြီး ဝါ
 နဲ့ကိ ကံကောင်းကောင်းနဲ့ကား... " ကို ဆိုကာ အ
 နို့ကို လက်နှင့် ခပ်မိမိလေး ထောက်ပြလိုက်၏။
 ကလေးမှာ နဂိုလ်ကလည်း ခပ်ပျံ့ပြောင်နို့ပျံ့ပကာ
 အဖေနှင့်ဆိုလျှင် အလှမှာ ကိုယ်အောက်ကလေးဖြစ်နေ
 အတွက် ဤသို့ ထိုကပင်... နိကပင်နှင့် ခဲခဲခိုခို
 ပြင်းပြင်ပေသည်။ မင်းပြင် စို-မ ခတ်ဆဲနေ
 နှုတ်က... နေ့ကတ်နားလည် နေသည့် ပျံ့တံ
 မနှစ်မနပ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကား ယခုလို နမ်း
 နဲ့ဆိုသည် သေသည်တို့ကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း

ပြင်းစားဖြင့် ဖိပြင်းတိုပြင်းစားဖြင့်ပင်။ စိတ်ပါပင်
 ကားပူရီအောင် ပြုလုပ်လျက် အလွယ်နှင့် ကိုယ်လိုသလို
 နေသည့်ကို အပါက သိထားနှင့်သည့်အတွက် အပါသည်
 နို့ကို တို့ကား... ဆွဲခတ်လိုက်ခြင်း ပြစ်သည်။
 ကလေးသည် ဝမ်းတွင် တွန့်ကနဲ ပြင်သွားပြီးမှ အပါ
 ကား မော်ကြည်ရင်း ပြောလိုက်၏။
 "ဟုတ်တယ်အကို... ပါတဲ့... ကျွန်ုပ်သွားမယ်"
 ကလေးကပြော၍ အပါကိုင်ထားသောလက်တို့ကား စုန်း
 ကနဲလေးသည်။
 "ဟို... နေအုံးလေ" အပါသည်
 "ကနဲ... ကမ်း... သွားမယ်... လှူငါ့ပါ"
 "မကလေးနေပါစေနဲ့" ကို အပါသည် ခပ်ပြောပြောနှင့်
 ပြောလိုက်၏။
 "ဟန့်... ကမ်း... ဟန့်အင်း... ကျွန်ုပ်ကြောက်တယ်"
 "ဟော့မယ်"
 "ဘာကြောက်တာလဲ"

"သိသိ... မသိသိ... နေ့တော်ကြီး... စဉ်း...
နားကြာ... ကို... ဆိုတာကို မြစ်ဘွားပယ်"

"ဒုက္ခပါသိရဉ်"

"အလှ... ကိုယ်ကို ချစ်တယ်မို့လား... ပာဏ်"

"ချစ်ပါတယ်... ကဲသွားကြစို့"

"မသွားသေးဘူးကွာ" အပါက နို့နှစ်လုံးကို ဆွဲ

မေးလေသည်။

"ကတို့... တော်ရောပေါ့... အကိုရယ်"

သွေ့ကား ဆုတ်နယ်လျှော်ဖို့သော အပါခါး

ကိုင်ထားလေ၏။

"... အသွကလဲ... ချစ်လို့ပါဆို"

အားစွဲလျှင်လိုက်ကာ တော်လိကြာသီးများ မြှုပ်ပြီး

ခေါ်လေးများကား လက်ညှိုးနှင့် လက်မညှပ်ကာ

ဝေးဒိုင်တွင် အလှမှာ မျက်လုံးလေးများပြန်ဖြူ

ပြန်၏။

အပါခါး လက်ပျားက ပေါင်စုမ်းဆီသို့ ရောက်သွား

၍ အထက်ဘက်ကွင်းသေရင်း လှိုချည်ကား မသိသေး

မိကပ်လိုက်ရာ နောက်ဆုံးလှိုချည်မှာ သီးကထိ လန်

ပေါ်လှိုချည်တွင် အမွှေးပမ့် ပကတိ ခြုံတင်သလင်းမို့မောက်

ကုန်နေသည့် တော်မုတ်လေးမှာ အဖူးအကာမရှိဘဲ

ပေါ်၍ လက်ခါးကောက်ကွပ် ရောက်နေလေ၏။

အပါသည် အောက်တွင် ရောက်လာပြီဖြစ်သော

ကောက်ပတ်လေးကား မကိုကကို ပွက်ပွက်ပေးနေရာမှ

ခွဲလှသည် တွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲ မြစ်ဘွားပြီး တော့တော့

တသည်။ အပါသည် ဘယ်ဂက်ပြန် ဓမ္မထားသည့်

အလှ၏ ပုခုံးလေးကို အပေါ်သို့ မဟပ်ယိုဟ်ပြီး နှုတ်ခမ်း

အောက်ထပ်စုပ်စုင်း ဆွပေးလိုက်ပြန်၏။

"အလှ"

"အကို..."

"ချစ်တယ်နော်..."

"ချစ်ပါတယ်... အတိုရယ်"

ခင်ဦးစလုံး ကောင်းပြတ်သွားကြပြီး စာပါသည်။

စာ ဘိုးယိုကို ခြေခေါ်သို့ အသာချလိုက်ရာ စာ
ပျက်လုံးလေးများ ပေးကားလျှက်နှင့်ပင် ပတ်လက်ပြန်

ရာ သွန်ပြန်သော စာပါသည် အသုဘ ဦးစွာ

အပေါ်သို့ တွန်းထောင်လိုက်ပြီး သူ၏ ရင်ဘတ်နှင့်

လေးကို ကိုင်၍ သူ၏ တောက်ပတ်အတွင်း

ကိုယ်အလေးချိန်နှင့် ထောင့်ကိုထည့် လိုက်လေတော့သည်။

"အဖေ့ ခန်း အိုး"

ယခုမှပင် အလှက စာပါ၏ ရင်ဘတ်ကို တွန်း
ပြောလိုက်၏။

"အဟို... ဘယ်နဲ့... လုပ်တာလဲ"

"အသာနေပါ... အခုဘဲ ပြီးသွားမှာ"

"အဟိုက... မကောင်းဘူးဇွန်... ဒီလိုတော့

ပါနဲ့"

အလှက ဤသို့ပြောသော်လည်း ကိုယ်လေး

စုန်းလက်လေးကသာ စာပါ၏ ရင်ဘတ်ကို ဟန်ဆောင်

တွန်းထားသည်။

"အလှ..."

အပါက လီးကို တချက်ချင်း မဖြူးဖြူး သွင်းချီထုပ်
ပုပ်ရင်း ခေါ်လိုက်၏။

"အဟို..."

"ချစ်ဘယ်နော်"

"မျစ်ပါတယ်... ပါပေနဲ့... ဒီလိုလုပ်ဟာ ဘယ်ကောင်း

သို့သော် သူ့ကိုယ်တိုင်မှာ အသာတွေလာပြီ ဖြင့်

ပဲသည်။ တို့ကြောင့်လည်း ကျောကျောကျောပေး၏။

ပါသည် ခြူးခြူးလှုပ်နေရာမှ မသိသော မြန်မြန်သေး

ရင်လေရာ သူမ၏ လက်စူးမှာ အပျဲကား ဖတ်ထား

လျှင် အရသာခံလျှင် ဝမ်းသာသည်။

"ကြာလို့... လျှင်ကြီးတွေ သိကုန်တော့မှာဘဲ"

အလှက မြန်မြန်လိုးစေရန် လင်းခင်းပေးလိုက်ခြင်း

ပါသည်။

"မကောင်းလိုက်တာ.. အလှူရာ"

"မတွေးပါဘူး.. လုပ်ရန်မြန်မြန်လုပ်ပါ"

တလှူမှာ မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင် ပြစ်လာသဖြင့် မြ

လုပ်ခိုင်းရလေတော့သည်။

"အလှူ.."

"အကို.."

"ကောင်းပုံလား.. ဟင်"

"ကောင်းပါကယ်.. အကိုက သိပ်ဆိုးတာပဲ"

"မဆိုးပါဘူး.. လိုးတာပါ"

"ကလေးတူပေါ့"

"ကောင်းတယ်ဆိုလား.. ဟင်"

"မကောင်းဘူး.."

"စာကယ် မကောင်းဘူးလား"

"မသိဘူး"

အလှူက မိနေရင်းက.. နှုတ်ခင်းလေးစွဲ၍

လိုက်၏။

"အလှူကလေးကွာ.."

တပိက ဆပ်သွက်သွက်လေး လိုးနေရာမှ ကျန်၍ခင်း

ပစ်သည်။

"ဒါကြောင့်နို့.. သူများကိုညှာပြီး ခေါ်လာတာ.. ဟင်"

မိပြော၏များတာပဲ"

"လုပ်ချင်တာကိုး.. က.."

"ကာလုပ်ချင်တာလဲ.. ဟင်.."

"လိုးတာ.. လို့ဟာ"

"ခတ်ပါ.. နားထွက်စရာကြီး.. ကောင်မယ်လေး

ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်"

လိုးတာ.. လိုးတယ် မပြောလို့.. ဘယ်လို

ပြောရတဲ့မှာလဲ"

"တော်ပါဟော့.. ဒီလိုကောင်း.. ခုလိုနေပြီ မဟုတ်

ဘူးလား"

"အလှူရာ.. ဒီလို မကောင်းဘူးလား"

"ဟဲ့.. မသိဘူး.. မသိဘူး.. ကား.. ပြေးပြေး.."

ပြေးပြေး... အလမ်းပလုပ်ပါနဲ့..

"အကောင်းပေးတာပါ... ကောင်းတယ်နော်"

"ကော်ပီကော့... လုပ်မှာပဲလုပ်ပါ"

"ဘာလုပ်လို့လဲ... လုပ်တယ် ဆိုတာ... နားပေးရင်"

"ခက်လိုက်တာနော်... လိုးလိုး... လိုးပါတော့..."

အဆုတ်လိုက်တာကတိုရာ... ပြေးပြေးလို့ပါ"

"အလှ..."

"ရှင်... အကို"

"ပြေးခါနီးပလား"

"ဟင်အင်း... အကိုနော်"

"မပြေးသေးဘူး... နားရင်လဲ... နဲ့နဲ့မဟာပိုင်ပြီးခံနေတာ"

နောက်ကော့ မနာပါဘဲ... ကောင်းလာလို့ပယ်"

တပီထည် သွက်သွက်နှင့် မုန်ပုန်လိုးပေးနေရာ တာ

မှာ ပို၍ လားလာသည်နှင့်အမျှ ပို၍ ခံကောင်းလာသည်

မုန်လုံးလေးပိုက်ကာ မဟိုကြိုက်၍ ပြန်ပြီးခံနေတာ

"အလှ..."

"ဟင်..."

အလှက ပြန်ပြီး ခံနေရာမှ မထူးချွန်ထူးချွန်နဲ့

ထူးလိုက်လေသည်။

"တောင်းလိုက်တာ အလှရာ... အလှဟာက သိတဲ့

ကောင်းတာနဲ့... အလှရာ တောင်းတယ်မို့လား..."

"ကောင်းဟာပေါ့ အမလေး... ကျွတ်... ကျွတ်..."

ကျွတ်... ကျွတ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"တောင်းလို့ပေါ့"

အလှခါ ဇောက်ပတ်ထဲမှ ဇောက်စည်ကြည်များ

ထွက်ကျလာသဖြင့် တပက်ပက်နှင့် မည်ခင်ခင်။

"ပြေးပြေးလုပ်ပါ အကိုရယ်... တော်ကြာ အနားက

သေဖောက်ယောက်မြတ်သွားရင်... ကြားသွားပါစုံးပယ်"

အလှဟာက အရေတွေ ထွက်လာလို့ပါ... ဟေတေ

ကလယ်ပိုပြီး လိုးလို့ ကောင်းတယ်"

"အယ်ဟာကလဲ" ဟု အလှက မျက်လုံးလေးခင်

ပွေးပွေးဖွင့်ဖွင့် ပေးလိုက်၏။

“ဟိုဟာလေ”

“ဟိုဟာဆိုတာ.. နားမလည်ဘူး” ဟုအလှူကလေးက
ချေလိုက်၏။

“တော်.. တော်ပတ်.. တော်ပတ်.. အလှူရ..
တော်ပတ်လေးလေ”

အလှူမှာ အပါအရန်ရင့်သီးသီး ပယ်ပယ်နယ်နယ်
ပြောလိုက်သည်ကို ကြားလိုက်ရ၍ နားအရသာသိသာ
သဖြင့် ပြုံးလိုက်၏။

“အကိုဟာကလဲ.. တောင်းပါတယ်” ဟုပြောလိုက်
အပါအရန် စားကျွမ်း ပြန်ပြော၏။

“ဘယ်ဟာကလဲ”

“လီးလေ.. သီးလီး အကိုပေါင်ကြားထဲက လီးဖြင့်
အခု ကျွန်မတော်ပတ်ထဲကို ထိုးထိုးသွင်းနေတဲ့ လီးဖြင့်
.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. ဝတ်လိုက်တာ အကိုရ
.. အကို..”

“အလှူ..”

“ပြန်ပြန်လုပ်ပါ.. အကိုရယ်.. အလှူမနေတတ်
ဘူးဘူး”

အလှူမှာ အလှူခံထားနေပြီ ခပ်နာနာလေးလေးသည်ကို
သိသဖြင့် ကိုယ်ရောနှုတ်ပါ စာတိမ်းနိုင် အသိမ်းနိုင်
ပြုလုပ်ကသည့် အတွက် ပါးစပ်ပုလင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး
ပြော၍ မဝတ်လည်း ကော့ကော့ပေးနေလေ၏။

“လိုးအတို.. နာနာလီး”

“လိုးနေပါတယ်”

ဟန်တင်း.. ကန်အင်း.. ခပ်နာနာလီးပါ..

“တင့်အောင် လိုးပိုက်မိပါ”

အပါသည် အလှူ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို သူ၏ လက်
ဖောင်းပေါ်သို့ တင်ယှိပ်ပြီး လီးပိုက် မတော်ပတ်စာပေး
အထဲ နှုတ်ကာ လက်ဖိုကို လက်နှုတ်ဖက်ဖြင့် ချိတ်ဆွဲလျက်
တအားတုန် ယိုသွင်းလိုက်ရာ..

“တောင်မလေးတော်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်..”

ပင်လုံကံတာ . . အကိုရာ . . အားကြီးဝင်တာဘဲ

"ကောင်းရဲ့လား"

"ကောင်းဟယ်အကို . . အဲဒီအတိုင်းသလို . . အောင်
ပသေး . . ကောင်းလို့ဘာနော်"

အပါက အတမ်းဆောင်လိုးနေရာ . . မဟ် . . မဟ် . .
မဟ် . . ဟူသော အသံများမည်လျက် . .

"ကောင်းလိုက်တာ . . ဆောင်လိုး . . ဆောင်လိုး . .
အားလေး . . ကောင်းလှချည်လားအကို . . အင်လိုနဲ့ရပန်
ကောင်မသိတော့ဘူး . . ဝင်လဲသိပ်ဝင်တာဘဲ . . အား
လေး . . အားအကို ကျွန်မမနေတက်တော့ဘူးအကို . .
တဖား လိုးမင်းပါ . . မဟ်လို့ကံတာနော် . . ကျွတ် . .
ကျွတ် . . ကျွတ် . ."

အပါက မဆောင်လိုးလိုက်သည့် အချက်တိုင်း အလှူမှာ
အင်ကနဲ့ အင်ကနဲ့ အသံများ ထွက်လာလေ၏။

"အကို . ."

"ဟင် . ."

"အကိုရာ . . ကောင်းရဲ့လား . . ဟင်"

"ကောင်းတယ် . . သိပ်ကောင်းတာပဲ . . အလှူရဲ့
အင်ကံပတ်က သီးကို မှတ်ယူနေသလိုပဲ"

"ဟုတ်လား . . ကျွန်မပြီးတော့မယ် . . ခပ်ကြမ်းကြမ်း
လှလှဆောင်လိုက်မင်းပါ"

အပါလည်း ပန်းနံ့ပြစ်ကို ခြေနှင့်ကန်၍ တအားကုန်
ကြွေကြွေလှလှလေတော့၏။

"အပလေး . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . အသံထွက်
သွားတာဘဲ . . အကိုရာ . . ဟင် . . ကောင်းလိုက်တာ . . ပြီးခါ
နီးပြီး . . ခပ်နာနာဆောင် . . ဟုတ်ပြီ . . ဆောင်ဆောင်
တအားဆောင် . . အပလေး . . အဲဒီတိုင်းနာနာလိုး . .
အောင်မယ်လေး . . ကောင်းလှချည်လားအကို . . ဟင်"
ဟူသော အသံနှင့်အတူ နှစ်ယောက်လုံးဝင် ပြိုင်တူပြီးသွား
လေတော့၏။

အတော်ကြာ နှစ်ဦးသား ခြံငွေငြိမ်းပု အလှူက . .

"ကဲ . . ကျွန်မ ထမိန်စောက်တိုင်း တစ်ခုလုံးလဲ ရွဲနေ

မြို့.. အယ်လိုလုပ်မလဲ.. "ဟူပြောရင်း ထပ်မံတို့ လှည့်
လိုက်၏။

"အို.. မေ့ဆွဲခန်းယဲကို အသာလေးသွားပြီး.. ဆုံး
လဲ ရေခဲဗူးလို့ကပေါ့"

"ဟင်း.. အတော်ဆိုးတယ်.. " ဟုအလှူက မျှင်
စောင်းလေးထိုးရင်း ပြောလိုက်၏။

"ခါနီး.. ခုနကတော့ ကောင်းလှတယ်ဆို" ဟုအပါလာ
ပြီးပြီးကြီးလုပ်ကာ ပြောလိုက်ရာ..

"တော်ပါ" တု အလှူကပြောရင်း စိမ်းဘက်သို့ ခပ်
မြန်မြန်လေးတွက်သွားလေသည်။

ဤတွင် ဒုတိယပိုင်း

ပြီးပါပြီ။

စာတတ်သိမ်းပိုင်းမေ့ရက်